

ПРО ТА ЄВРООБЛІГАЦІЇ. У 2012–2013 роках жодна українська аграрна компанія не провела публічного розміщення акцій на біржі. Інтерес до українських аграрних компаній на Варшавській фондовій біржі ослаб, зважаючи на надлишок пропозиції, а виконати усі необхідні умови для розміщення на Лондонській або Франкфуртській біржі може далеко не кожен.

Ряд агрохолдингів вирішують проблему в залученні фінансування шляхом випуску єврооблігацій. Протягом 2010–2013 років аграрний сектор посідав друге місце у випуску єврооблігацій (2480) після банків.

ТОП-ОЧІКУВАННЯ 2014 РОКУ

- 1) зменшення регулярного тиску на аграрний ринок;
- 2) збереження податкових пільг;
- 3) укрупнення провідних компаній;
- 4) відновлення світових цін на зернові.

Список використаних джерел

1. Агропортал Latifundist <http://latifundist.com/>
2. Офіційний сайт державного комітету статистики <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. The Food and Agricultural Policy Research Institute (FAPRI)
4. Офіційний сайт Національного Банку України <http://www.bank.gov.ua/>
5. CBONDS

Каратнюк А. М., аспірант,
науковий керівник — **Меджибовська Н. С.**, д.е.н., професор,
Одеський національний економічний університет, м. Одеса

МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Доповідь присвячена аналізу сучасного стану аграрного сектора економіки України, кількість агрохолдингів, розмір їх консолідованих земельних банків.

В останні роки термін «агрохолдинг» укорінився і став звичним при характеристиці сільськогосподарського виробництва України. Нова виробнича структура, що має ряд конкурентних переваг, як у виробничій, так і інвестиційній сферах, веде актив-

не розширення свого впливу практично по всіх напрямках сільськогосподарського виробництва [1, с. 8–10].

Найбільші за розмірами землекористування агрохолдинги (від 400 до 600 тис. га) розміщують своє виробництво в особливо привабливих для сільського господарства регіонах — Полтавській, Вінницькій, Хмельницькій, Сумській і Чернігівській областях; від 200 до 400 тис. га — у Черкаській, Харківській, Тернопільській, Донецькій і Житомирській областях. За прогнозами, до 2015–2016 років агрохолдинги планують збільшити землекористування ще на 2–3 млн га. Найбільше сільськогосподарських земель контролюється холдингами в Івано-Франківській, Тернопільській, Хмельницькій і Чернівецькій областях [3, с. 142–143].

Завдяки агро-індустріальній вертикальній інтеграції, агрохолдинги, як правило, є ефективними бізнес-проектами з преференційним доступом до капіталу, ринків, політичної допомоги та інновацій. Інтегруючи всі елементи агро-індустріального виробництва і продовольчого маркетингу у своїй структурі, конкурентна перевага досягається завдяки застосуванню нових технологій у сільському господарстві, обробці, логістиці, контролю якості та продажу кінцевого продукту [4, с. 29–32]. Унаслідок чого агрохолдинги є конкурентоспроможними, що є важливим аспектом для України після її приєднання до СОТ та експансії в ЄС і світові ринки. Таким чином, внесок агрохолдингів до економічного зростання та розвитку є позитивним.

З нашої точки зору, євроінтеграція є головним і незмінним зовнішньополітичним пріоритетом України, основою стратегії економічного та соціального розвитку на найближчу перспективу.

Головними змінами в торговій політиці при створенні Зони вільної торгівлі з Європейським союзом є такі. 21 березня 2014 року під час саміту ЄС було підписано політичні положення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Метою зазначеного заходу є одностороннє зменшення або скасування митних зборів ЄС на товари, що походять з України. Застосування автономних торговельних преференцій орієнтовно розпочнеться з травня 2014 року та триватиме до 1 листопада 2014 року.

З початку тимчасового застосування Угоди з боку ЄС і ратифікації Україною для сільськогосподарської продукції мита будуть скасовані на 35,2 % тарифних ліній України і 83,1 % — Євросоюзом. І по-друге, ЄС встановлює перехідні періоди на 2 % тарифних ліній тривалістю 3–7 років, а по найчутливішим товарам (14,9 %) запропоновано доступ у рамках безмитних тариф-

них квот. Вони надані Україні по зернових, м'ясу і деяких інших продуктах.

За даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, наведеними за 1 квартал 2014 року, основними експортними сільськогосподарськими товарами України залишаються [5]:

а) продукти рослинного походження — 54,5 %;

б) жири та олії тваринного або рослинного походження — 21,1 %;

в) готові харчові продукти — 19,1 %;

г) живі тварини та продукти тваринного походження — 5,4 %.

Згідно з прогнозними даними аналітичного департаменту Української аграрної конфедерації, а саме українські виробники при використанні експортних квот у 2014 році в цілому по 21 виду продукції зможуть додатково отримати близько 400 млн євро, а в 2019 році з урахуванням змін у тарифних квотах — до 420 млн євро.

Крім того, прогнозується збільшення іноземних інвестицій, впровадження нових технологій виробництва та переробки сільськогосподарської продукції. Тісна співпраця з Європейським союзом зможе значно розширити географію експорту України, в тому числі в напрямку ринків розвинених країн.

Список використаної літератури

1. Андрійчук В. Г. Агропромислові формування нового типу в контексті стратегії розвитку вітчизняного сільського господарства / В. Г. Андрійчук // Економіка АПК. — 2013. — № 1. — С. 3–15.

2. Данкевич А. Є. Організаційно-економічні засади розвитку агрохолдингів / А. Є. Данкевич // Економіка АПК. — 2012. — № 1. — С. 138–149.

3. Данкевич А. Є. Передумови та основні принципи розвитку агрохолдингів / А. Є. Данкевич // Економіка АПК. — 2011. — № 5. — С. 139–147.

4. Мартин А. Захист економічної конкуренції у сільськогосподарському землекористуванні: переваги і недоліки агрохолдингів / А. Мартин // Землевпорядний вісник. — 2010. — № 8. — С. 26–32.

5. Основні показники економічного та соціального розвитку України [Електронний ресурс] // Офіційний Web-сайт Міністерства економічного розвитку та торгівлі України. — Режим доступу: <http://me.kmu.gov.ua>.